

JELONEK (14) *sb m*

Oba e oraz o jasne.

sg N jelonek (12). ◊ G jelonka (1). ◊ D jelonkowi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

1. zool. *Hinnulus cervus elaphus L. (Rost)*; *młody jelen, żrebię jelenia; hinnulus Murm, Mymer¹, BartBydg, Mącz, Calep, pullus cervinus Cn; hinnulus cervorum Vulg; filius cervorum BartBydg (12) : Murm 43; Mymer¹ 26v; BartBydg 69; Ale ielonka młodego zbrzucha wyiętego fyrzyfko/ nad wżitki lekarzłtwa iefł. FalZioł IV 8d; A czáfem fieć przebiwłzy Ielonek vbogi/ Vwiąźnie więc w łzelinie ledá gdzye zá rogi. RejWiz 130v; Leop Cant 2/9; Buiać też tobie w lefie/ Ielonek vbogi/ Ale ni fie obaczy/ gdy mu ftrąć rogi. RejZwierz 105v, 128; Mącz 156b; Calep 482b; Przy wielkim ftądzie máły ielonek fie báwi/ Rożków iefcze nie czuiąc/ ołtro fie nie ftáwi GórnTroas 40.*

Przysłowie: Srołżły ieleni huf gdy ie Lew wiedzie/ Niżli Lwow gdy Ielonek naprzod iedzie. RejZwierc 228v.

2. zool. *Lucanus cervus L. (Rost)*; *owad z rzędu krajowych chrząszczy, samica odznacza się silnie rozwiniętymi żuwaczkami, przypominającymi rogi jelenia; jelonek rogacz (2) : Scarabeus, vermis, krowka, habens cornua, vel yelyonek BartBydg 138b; Mymer¹ 28.*

Synonim: 2. krowka.